

[Aksel Larsen.]

meget svært at få nedsat, endsiges helt afskaffet. Vi er principielt af den mening, at motorkørslen bør betale sådanne afgifter, at den kan bære udgifterne til vejformål og lignende formål, men heller ikke mere.

Vi stemmer imod lovforslaget, fordi regeringen og folketingsflertallet har afvist det forslag, vi ved anden behandling fremsatte i form af et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, og hvis vedtagelse på én gang ville have værnet landets valutakasse mod at blive drænet gennem overflødig import og have sikret de nødvendige transportmidler. Vi stemmer også imod lovforslaget, fordi det er et led i regeringens hele økonomiske kriselovgivning, fordi det udgør en del af den samlede sum af byrder, man lægger på befolkningen. Hvis man skulle tro på regeringens begrundelser for kriselovene og dens forudsigelser om deres virkninger, måtte man anse Danmarks økonomi for helgarderet på meget lang sigt, måske for stedse, men dette kan ingen tro — heller ikke de tre regeringspartier. Det gavner ikke Danmarks økonomi, det redder ikke vor valuta, at man lægger ekstra byrder på befolkningen, at man gennem skatter og på anden måde gennemtvinger en forbrugsbegrænsning, strammer pengemarkedet og desuden, således som det sker gennem forslagene om nye afskrivningsregler og investeringsfunds, giver milde skattelettelser til højfinans på det arbejdende folks bekostning. Dette er så meget mere skændigt, som man netop ved forfusning af pristallet og dermed brud på overenskomsterne har frataget arbejdere og tjenestemænd en portion reguleringstillæg. Det vil ikke ophjælpe Danmarks økonomi, forøge dets produktions- og eksportmuligheder, mindske arbejdsløsheden og forbedre befolkningens levevilkår; tværtimod er der desværre kun grund til at forvente, at det modsatte vil ske, og navnlig grund til at forvente, at forbrugsbegrænsningen gennem nedsættelsen af produktionen til hjemmemarkedet vil mindske beskæftigelsesmulighederne.

Vi har under disse 4 ugers folketingsarbejde fremlagt vore planer for landets politik dels i form af forslag til dagsordener, dels i form af lovforslag eller ændringsforslag til den høje regerings lovforslag. Vore dags-

ordensforslag blev uden motivering stemt ned, og selv et så enkelt og rimeligt besparelsesforslag som vort forslag til folketingsbeslutning om at aflyse de til efteråret forberedte militære genindkaldelser har ikke kunnet komme til behandling. Nedskæringsforslag og skatteforslag skulle have førsteprioritet i disse 4 uger.

Lad mig, inden vi skrider til afstemning, gentage, at da årsagerne til valutamangelen og de økonomiske vanskeligheder ligger i Danmarks økonomiske indordning under fremmede magter med de deraf følgende ugunstige vilkår for vor udenrigshandel så vel som i de militæruddgifter, landet er bebyrdet med, og som langt overstiger dets økonomiske evne — og her må tilføjes, at ingen kan blot sandsynliggøre, at det militærvæsen, Danmark selv med opbydelser af alle sine kræfter kan stille på benene, vil være til nogen som helst nytte, hvis ulykken skulle ramme os, hvis krigen skulle komme — kan valutamangelen og de økonomiske vanskeligheder ikke afhjælpes ved de love, der er vedtaget, eller dem, der bliver vedtaget i dag.

I stedet for at belaste automobilkørslen med tyngende og urimelige skatter burde man frigøre vort land for udenlandsk formynderskab, hvad import og eksport angår. Danmark bør selv bestemme, med hvilke lande det vil handle, og ikke lade dette afgøre i London, Paris eller Washington. Det burde udnytte sine muligheder for samhandel med alle lande, der vil indrømme os gensidighed og ligelighed i samhandelen. Det burde besvare visse landes restriktioner og hindringer mod dansk eksport med forholdsregler, herunder om fornødent importregulering som af os foreslået for motorkøretøjernes vedkommende, og derved værne sig mod økonomisk diskriminering. I en sådan politik er nøglen til økonomisk blomstring og til at rette valutastillingen op.

En alvorlig begrænsning af statens forbrug vil hjælpe med hertil, og denne begrænsning bør først og sidst ske på militæruddgifternes område. De er uproduktive. De er i bedste fald nytteløse. Vil man sikkerhed og tryghed for Danmark og dets befolkning, må kræfterne sættes ind på det udenrigspolitiske område som bidrag til at sikre verdensfreden, fremme afspænding og nedrustning og fjerne atombombetruslen mod